

Izhaja vsak četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznana s prejema upravništvu, Gorica, Semenška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevev tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Deželne podpore.

Leto za letom dovoljnejše deželni zbor podpore iz deželnega zaloga za razna javna podjetja in dela krajevne in splošne koristi. Za povzdigo kmetištva potom sadjarskih in vinarskih, sploh kmetijskih društev, za vodnjake, vodovode, zaježenje in uravnava rek in hudo-urnikov, za mostove, ceste, brvi in poti odločujejo se vsako leto visoki zneski. Pričakovati bi bilo, da dovoljene podpore pridejo brez ovire in zamude v roke prosilcev ter da se porabijo za občekoristne namene, v katere so bile dovoljene.

Žal, da temu ni tako. Večji del dovoljenih, včasih z velikim trudom pridobljenih podpor ne dobi poti iz deželne blagajnice med stranke, ki so za nje prosile, marveč zapadejo ter se porabijo za plačevanje deželnih dolgov, izgube na obrestih in drugih potrebščin, za katere ni poskrbljeno v deželnem proračunu. Takih dovoljenih pa ne izplačanih podpor in prispevkov, ki so že zapadli ali v kratkem zapadejo, se je nabralo že na sto in sto tisoč kron. Temu so krive z ene strani občine, zastopi in stranke, ki se ne potrudijo, da bi začele in izvršile delo, za katero so prosile podporo, deloma pa neopravičena strogo deželnega odbora, ki tu in tam stavlja pogoje in zahteve, katerih deželni zbor ni sklenil in ki so v nasprotju z dobrohotnimi nameni deželnega zbora.

Deželni zbor je sklenil v svojem zasedanju lanskega leta, da podpore, ki se dovoljujejo iz deželnega zaloga v javne namene, so plačljive skoz dve leti, ako ni drugače določeno. Podpore, ki so razdeljene na več let, so plačljive še eno leto potem, ko steče rok za zadnje odplačilo. Lansko leto so se bili podaljšali nekateri stari krediti, ki zapadejo s koncem tega leta, ako deželni odbor do

tedaj ne nakaže vsaj delnega izplačila posameznih podpor.

Da se županstva, društva, odbori in posamezniki ne bodo izgovarjali, da niso vedeli, kako stvar stoji, navedemo posamič tiste podpore, katere čaka omejen usoda, da namreč zapadejo z dnem 31. decembra 1905, ako stranke ne izprosijo od deželnega odbora, da jim do tedaj nakaže vsaj del dovoljenih podpor.

Za vodne naprave (vodnjake, vodovode) zgubi županija Serpenica 700 K, Štjak 800 K, Šebrelje 400 K, ki so bile dovoljene leta 1900; dalje županija Ležeče (Naklo) 600 K, Šmarije 600 K, Zgonik 600 K, Dolenja 1000 K, Št. Ferjan 800 K, Štorje 400 K, Trnovo 600 K, ki so bile dovoljene leta 1901; dalje županija Ponikve 900 K, Lokve na Krasu 600 K, Tomaj 1000 K, dovoljene leta 1902; dalje županija Rihemberg 600 K, Velikirepen 600 K, Sežana 1000 K, dovoljene leta 1903; dalje Dolenja za Lože 800 K in Sv. Križ 500 K, dovoljene leta 1904.

Podpore za ceste zapadejo sledeče: Županija Kožbana zgubi za cesto po Kožbanščeku 6000 K, dovoljenih leta 1900, ter za cesto Peternel-Hlevnik 400 K in za cesto Kožbana-Skrljevo 400 K, dovoljenih leta 1902. Dalje zapadejo podpore za ceste: Ponikve-Idrija 800 K, Lože-Makorič 900 K, Sv. Martin-Zdravščina 1500 K, Hruševlje-Skrljevo 2600 K, Prvačina - Bezovljak - Šempas (Osek) 3000 K, dovoljene leta 1903; dalje zapadejo podpore za ceste: v Hlevnik 500 K, na Dol-Otlico 400 K, v Biljani 1500 K, Trnovo pri Gorici 1000 K, Anhovo 400 K, Dolenja 800 K, Ponikve 800 K, Libušnje (Vrsno) 1000 K, Rute-Zagomilica 700 K, Breginj (za Robedišče) 500 K, vse te dovoljene leta 1904.

Za mostove zgubijo podpore: Tribuša 400 K iz leta 1902 in Soča 600 K iz leta 1904.

Županstva, ki nočejo, da jim zapadejo navedene podpore, naj takoj vse pripravijo, da lahko pričnejo z dotičnim delom, ter naj se obrnejo na deželni odbor, da jim še meseca decembra nakaže vsaj del podpore.

Za zapadle podpore treba znova priti v deželni zbor z vsemi težavami, ki so združene s takimi prošnjami.

Podpore, dovoljene na breme proračuna za leto 1905, ostanejo v veljavi še prihodnje leto 1906. Podpore, dovoljene v prejšnjih letih, katere so bile že deloma izplačane ali nakazane, ostanejo v veljavi še prihodnje leto 1906.

Mnogo podpor iz prejšnjih let, ki so bile v delnih zneskih že izplačane, zapadejo v še ostalih zneskih (navadno polovicah) s koncem leta 1906, ako se strankam prej ne posreči doseči od deželnega odbora, da jim jih nakaže. Te podpore (v še neizplačanih zneskih) so: za sadjarska in vinarska društva: v Št. Ferjanu 200 K, v Dornbergu 200 K, obe iz leta 1900; v Kamnjah 50 K, v Krepjajah 100 K, v Komnu 150 K, v Dornbergu 50 K, v Kanalu 100 K, vse iz leta 1904.

Za vodne naprave (vodnjake, vodovode) zgubi Ročinj 300 K, Štjak 400 K, oboje iz leta 1901; Vojščica zgubi 750 K, Gorjansko 400 K, oboje iz leta 1902; Kamno zgubi za uravnava Soče 658 K iz leta 1901.

Za ceste zgubijo: Bukovo-Vrh (Št. Viškagora) 150 K, braniška cesta 2000 K, obe iz leta 1900; Sv. Lucija 200 K, Šlovrenc pri Moši 200 K, oboje iz leta 1902; Nemški Rat 250 K iz leta 1903; Dobljar 200 K, Ročinj 250 K, Kambroško-Kosi 300 K, vse iz leta 1904.

Razen tega zapadejo z dnem 31. decembra 1906 vse one podpore, ki so bile dovoljene na breme deželnega proračuna za leto 1905, ako se v prihodnjem letu ne porabijo.

Podpore, ki so bile dovoljene z letošnjem zasedanjem na breme deželnega proračuna za leto 1906, ostanejo plačljive še vse leto 1907.

Župani, predsedniki, rodoljubi, ganite se, da vam ne zapadejo že dovoljene podpore, kajti podpora izgubljena ne pride nazaj.

Naloga duhovščine v sedanji družbi.

Zakaj pišemo o tem?

Člankom, katere priobčujemo pod gornjim naslovom, so dali povod naši navprotniki. Tako v kranjskem kakor goriskem deželnem zboru so slovenski liberalni poslanci pri razpravah za uvedbo splošne volilne pravice napadli slovensko duhovščino radi politike. Očitati so ji, da zlorablja vero in cerkev v politične namene, ter zahtevali, da se naravnost s posebnim zakonom omeji politična svoboda duhovščine. Zahtevali so, naj se s posebnim zakonom nataknejo duhovnikom nagobčniki, da bi morali liki mutasti psi gledati, kako liberalni volkovi slovensko verno čredo izrabljajo v svoje protiverske in proticerkvene namene. Saj je razkristjanjenje slovenskega ljudstva in usuzjenost katoliške cerkve njihov cilj in smoter. Delovanje liberalcev in pisarjenje njihovih glasil „Slov. Naroda“ in „Soče“ nam to jasno dokazuje.

Jasno smo izpoznali končni cilj naših liberalcev. Poznamo jih, da so meso od mesa, kri od krvi vsesplošne framasonske lože, ki po vsem svetu, v vseh državah in v vseh narodih vpri-zarja in vodi protiverski boj. V tem boju pa jim je pred vsem na poti duhovščina, duhovščina namreč, ki zvesto čuva naj-dražji zaklad ljudstva, sv. vero. Zato pa povsodi najprvo vpri-zarjajo boj proti duhovščini, prizadevajo se, omejiti javno

LISTEK.

Po zmoti k pravi poti.

(Dalje.)

Agati je bilo že prišlo do ušes, da vzame njen Beneš nevesto rajnega brata; pa ni bila zavidna onemu dekletu. Tudi se ni jezila nad Benešem, nego želela je le to, da bi bil prav srečen in zadovoljen. Zase je bila že sklenila, da se ne poroči, marveč bo vzgajala krščanski svojega Jenika in zaupala je v Boga, da ju ne zapusti.

V tem je prišel zopet čas žetve, ko so odhajali vaščani v daljne kraje žet. Bratranec jo je zopet nagovarjal, da bi šla spet na žetev. Agata pristane rada na to — nekaj zaradi same sebe, da bi lože pozabila svojo bolelost, nekaj pa tudi zaradi Beneša, da bi lože ubogal očeta, ko bo ona oddaljena.

Ali zelo se je motila v tej reči; in kakor Beneš tudi ona ni poznala poštenega in pravičnega mišljenja Vojtehovega.

V.

Ko je bila odšla Agata na žetev, vzela je njena mati Jenika v oskrbovanje. Nekega dne je sedela Eliza z dečkom pred hišnimi durmi. Otrok se je igral pri njenih nogah. V tem pride Vojteh s po-

ljo, pozdravi Elizo ter prisede k njej. Bil je prijatelj tudi zdaj pri 60 letih. Kjer jo je srečal, jo je pozdravil, podal jej roko ter jo izpraševal, ali jej česa manjka. In izoral jej je polje zastoj, pa sadiš za njo korun na svojem polju, sejaj lan, dajaj jej klaje za kozo, pa tudi kruha, moke in kar je sploh potrebovala. In če je izvedel, da si je kje drugje kaj izposodila ali nakupila, je bil kar jezen.

Ko je sedel tu in gledal igrajočega se dečka, pokliče ga k sebi ter ga vzame v naročje. Ni si mogel razložiti, zakaj je tako naklonjen temu otroku; uječkal ga je, pa mu dajal zemlje. Malček pa se je radoval in z veseljem jedel.

„Žal!“ reče Vojteh, „da ima otrok takega bogopozabnega očeta!“ Eliza molči. — „Ne razumem, kako da je padla tvoja Agata, saj je vendar tako tiha in pridna mladenka!“ Eliza le molči ter pobesi oči. — „Povej mi vsaj, kdo ti je premotil hčer?“ — „Taga ti ne smem povedati; obljubila sem Agati, da bom molčala.“ „Gotovo je kak malopriden človek in potepuh; sicer bi ga ne skrivali.“ „Če ti povem, boš jezen na me, dasi sva bila dozdaj dobra.“ — „Ne bom se jezil, pa naj bi bil moj sin. To je pač vnebovpijoča krivica, da gre zapeljat deklino ter jo potem popusti.“ — „Pridnih roditeljev je sin in ne potepuh!“ — „Imenaj mi ga; skušal bom vse, morda ga

pripravim do tega, da izpolni svojo dolžnost.“ — „Pa si Jenika bolje oglej, morda...“

Vojteh se ozre na dečka, gleda, gleda, obraz se mu podaljša strmenja in sapa mu zastane. „Zenska, zarotim te, povej mi resnico: sodim, da je Benešev!“ — „Res je tako.“ — „Pa čemu si mi to zamolčevala?“ — „Kako naj bi ti bila povedala, ko sem izvedela že potem, ko je bil odšel tvoj sin. Moja hči je hranila to zase; in bala se je tebe, ker si pravičen mož; morda bi se bil tako razsrdil, da bi bil Beneša tepel ali celo zavrgel.“ — „Prav praviš; vendar je neodpušljivo, da zapelje ubogo siroto in jo pusti. Kdo ve, ali ni prevaril ta lahkomišelnik še kako drugo stvar v tujini? Midva sva si bila tudi dobra, toda ostala sva vendar poštena.“ — „Res da, ali vendar ne sodiva ju zdaj preostro.“ — „Ali veš za trdno da se imata še rada?“ — „Za gotovo vem; vsaj o hčeri, sina pa vprašaj ti, kako je z njim?“ — „Kam pa je šla hči?“ — „Na žetvi je v vasi N.“ — „Dobro! Najprej hočem z njo govoriti, potem bom videl, kako bo.“ — „Sosed, nikar se ne prenašli.“ — „Nič ne skrbi, storim, kar bo prav.“ — „Eliza,“ reče jej po kratkem odmoru, „jaz se zdim grešen zaradi tega greha. Jaz in ti — oba imava vzročeni greh na vesti; posebno pa še ti, ki si mati. Videla sva

oba, da sta si bila najina otroka naklonjena od detinstva, lahko bi bila sodila iz skušnje, kaj se utegne izcimiti iz tega pozneje. In vendar nisva varovala nevednih otrok po svoji previdnosti; prepuštala sva ju samima sebi, in od tod je ta pokora. Bila bi ju morala poučiti o ljubezni; da je ta sicer potrebna v zakonu, ali da je treba mladim, da jej zaprejo srce, dokler se jim ne ponudi gotova in bližnja priložnost v zakon. Če mladiči goje znanja pred časom — najsi vidijo, da še dolgo dolgo ne bo prilike za zakonsko preskrbljenje — tedaj silijo predrzno v nevarnost, da utegnejo smrtno grešiti. In tudi res bodo grešili — tako kot se užge predivo, če pride blizo ognja; treba je le, da se ena nitka užge, pa bo gorela vsa kodelja. Glej, Eliza, v tem sva oba pogrešila, ti pa še bolj kot jaz. Pri tebi sta se shajala vedno, ti si ju videla, kako sta se milovala, ti si poslušala njune zaverovane pogovore; ti bi me bila morala opozoriti na to, da bi ju bila za časa ločila. Zdaj seve se ne da nič več izpremeniti; gledati morava pa vsaj na to, da bosta postavno poročena. Za naju pa ni druge pomoči, kakor da obžalujeva svojo neskrbnost. Z Bogom!“

Osramočen, užaljen in zamišljen odide Vojteh domov, da bi se okrepčal in pripravil na pot.

(Dalje pride.)

delovanje duhovščine, zapreti jo v zakristije. Ko so to dosegli, jim je kaj lahko ljudstvo brez učiteljev in voditeljev v javnosti preslepiti ter korsk za korsk izvrševati svoje protiverske nakane. In ravno ta je tudi konečni namen slovenskih liberalcev.

Naslednje članke pišemo slovenskemu ljudstvu v poduk ter da mu podamo orožje, s katerim more zavrniti liberalne agitatorje, ko mu bodo govorili, da duhovščina naj ostane v cerkvi ter pusti politiko.

I.

Francoska nas uči.

Kako zvito in prefrigano delujejo sovražniki vere, da dosežejo svoje zlobne namene, kaže francoska država.

Francosko državo vladajo danes framasoni, nasprotniki krščanstva in katoliške vere. Ogromna večina poslancev v francoski državni zbornici je protikrščanska. Državno krmilo vodeči može delajo z vsemi silami, da razkristjanijo ljudstvo, uničijo katoliško cerkev na Francoskem. Izključili so krščanski nauk iz šol. Praga državne šole ne sme prestopiti noga duhovnika. Uvedli so civilni zakon in razporočenje že poročenih. Pregnali so katoliške redovnike in redovnice iz Francije. Na stotisoče francoskih državljanov je moralo zapustiti svoje domovino edinole, ker so bili katoliški redovniki. Zatreli so katoliške zasebne šole, izbacili iz vseh dvoran sv. razpela. Noben državni uradnik ne sme svojih otrok poslati v zasebne katoliške šole. Poslanska zbornica je sklenila, da se loči cerkev od države. Francoska zbornica sklepa postaviti za postavu proti katoliški veri in cerkvi

In kako je prišlo do tega, da katoliški francoski narod po veliki večini je volil in voli poslance, ki so sovražniki katoliške cerkve? „Stirideset tisoč je duhovnikov na Francoskem, in vera na Francoskem je oslabela! To je skrivnost!“, je nedavno govoril francoski škof na zborovanju duhovnikov. Tega nikakor niso zakrivilo nprave pregrehe francoske duhovščine, ki je delavna, goreča in požrtvovalna, marveč edino le brezbriznost njena za javno politično delovanje tekom 19. stoletja. Duhovščina je ostala v zakristiji, kakor so želeli nasprotniki. Toda zle posledice niso izostale, kakor smo že zgoraj pokazali.

Zlorablajoč besede Gospodove: „Moje kraljestvo ni od tega sveta“, so francoski liberalci vedno kričali, da je duhovnik edino le služabnik cerkve, da ga javne zadeve prav nič ne brigajo, da se nima vmešavati v politiko. Njegov delokrog, govorili so ljudstvu, je v cerkvi, ostane naj v zakristiji. In tako so nasprotniki vere dosegli, da se je smatralo kot javno mnenje in neovržena resnica, da se duhovnik nima vmešavati v politiko. Hkrati pa so ljudstvo slepili, kakor pri nas delajo njihovi učenci naši liberalci, s publicami o „gospodstvu cerkve“, „nadvladi duhovščine“, „klerikalizmu“, „klerikalnem zmaju“, „klerikalnem jarmu“ itd.

Žal, francoska duhovščina se je res uklonila temu umetno vzbujenemu javnemu mnenju, odpovedala se je z redkimi izjemami javnemu delovanju ter se zaprla v cerkve in zakristije. Francoski katoličani so v javnosti ostali brez voditeljev. Za duhovniki je šlo ljudstvo. Pretežna večina francoskih katoličanov je menila, da se kot katoličani nimajo vmešavati v javne zadeve, v politiko. Hodijo v cerkev, prejemajo sv. zakramente, so vpisani v razne bratovščine, opravljajo razne pobožnosti toda za volitve se ne brigajo, ali pa celo pri volitvah gisnajo za protikrščanske, protiverske kandidate.

In tako je brezbriznost francoske duhovščine zakrivila, da je vključ 40 000 duhovnikov, v javnosti vera na Francoskem oslabela, da je pretežna večina zbornice protiverska, ki bije uničevalni boj proti katoliški cerkvi.

In kar njihovi bratci na Francoskem, to hočejo doseči tudi naši liberalci. Duhovščino hočejo zapreti v zakristije, v javnosti ji zvezati roke in zamašiti usta. Liberalni volkovi hočejo, da ostane čreda brez pastirjev, da jo toliko lažje razmesarijo. „Udaril bom pastirja, in razkropile se bodo ovce.“ I. D.

Politični pregled.

Državni zbor. — Poslanska zbornica je imela v torek svojo prvo sejo v tem zasedanju, katero je predsednik,

grof Vetter otvoril ob 11^{1/4} uri. Prvi se je oglašil k besedi ministerski predsednik, baron Gautsch, ki je podal jako obširno vladno izjavo, posebno glede državno-zbornske volilne preosnove. Ministerski predsednik baron Gautsch je rekel, da namerava vlada že v mesecu februarju leta 1906 predložiti zbornici zakonski načrt glede preosnove volilnega reda na podlagi splošne volilne pravice, odvisno da je torej od zbornice, da se to zgodi. Zbornica mora namreč poprej rešiti najnujnejše in za državo najpotrebnejše zadeve, kakor državni proračun, ali vsaj računski provizorij za prvih šest mesecev prihodnjega leta, nekatere trgovinske pogodbe in pa zakonski načrt glede novincev. Zbornica je sklenila, da se o vladni izjavi otvori debata. Danes ima poslanska zbornica zopet sejo.

Krščanski socijalci na Dunaju za splošno in enako volilno pravico. — Na Dunaju so v nedeljo priredili krščanski sobijalci velikansko demonstracijo za splošno in enako volilno pravico. Te demonstracije se je udeležilo nad 50.000 oseb. Govoril je zbrani množici dr. Lueger in drugi krščanski socijalci. Zažgali so tudi rdečo zastavo. Po demonstraciji so zapeli cesarsko pesem, nakar so se razšli.

Manifestacija za splošno in enako volilno pravico drugod. — Povsod v vseh pokrajinskih mestih in drugih krajih so v torek delavci priredili shode in polične sprevede in prid splošni in enaki volilni pravici. Ta dan je bilo delo skoro povsod zaustavljeno, in prodajalnice so bile zaprte.

Na Dunaju se je udeležilo spreveda, ki je trajal 4 ure in pol, nad 200.000 oseb. Posebna deputacija je izročila, ko je prišel spreved pred parlament, min. predsedniku ter predsednikom poslanske in gosposke zbornice peticije za splošno in enako volilno pravico. Ko je spreved ob 2. in pol uri popoldne bil končan, se je množica mirno razšla.

V Trstu je bilo v torek šest shodov, dva slovenska in štirje italijanski. Ob 10. uri so se sešli udeležniki teh shodov na Velikem trgu ter so tam v sprevedu, broječem kakih 6000 oseb, odkorakali po mestnih ulicah. Okolo 4. ure pop. pa so se mirno razšli.

Kakor rečeno, tudi po drugih mestih so se priredile slične demonstracije, in obdržavali so se shodi in izšlo je povsod vse v lepem redu, le na Moravskem je tudi ta dan tekla kri. V Brnu je omelavala namreč množica policijo s kamenjem in je bila policija primorana rabiti gole sablje. Sicer pa je bil mir kmalu vspotoavljen. V Slavkovu, blizu Brna, pa so delavci, ki niso ta dan delali, hoteli s silo zabraniti drugim delavcem delo. Orožništvo, ki je bilo pozvano na pomoč, je moralo streljati. Ena oseba je bila ubita, več jih je bilo težko ranjenih, od teh je jedna oseba na potu umrla.

Istotako so bili nemiri v Olomu, kjer je bilo več oseb ranjenih.

Slovenska ljudska strauka na Kranjskem. — V pondeljek so je vršil v dvorani velikega hotela „Union“ v Ljubljani shod zaupnikov katoliško narodne stranke na Kranjskem. Na tem shodu, ki je bil jako mnogoštevilno obiskan, se je sklenilo, da se bo imenovala odslej katoliško-narodna stranka na Kranjskem slovenska ljudska stranka. Na shodu je bilo sprejetih več važnih resolucij.

Pomorska demonstracija proti Turčiji. — Mednarodno vojno brodogve, ki ima nalog izvršiti pomorsko demonstracijo proti Turčiji, je dospelo v luko mitlensko in se tam zadržalo, ne da bi dalo s strelji običajnih pozdravov. 400 mož se je tu izkrcalo in so zasedli carinsko uradno postopje brez kakega odpora od turškega vojaštva, ki se je umaknilo v vojašnico, katero so zastražili avstrijski vojniki. — Ker se je pa, kakor se poroča iz Carigrada, Turčija udala, in sicer brezpogojno, zahtevi evropskih velevlasti, bo te pomorske demonstracije že v najkrajšem času konec.

Dopisi.

Iz Št. Petra. — Ubogi liberalci! Najbolj pomilovanja vredni ljudje so dandanes liberalci. A ti ljudje so tudi najbolj zaničevanja vredni. Nič drugega vam ne znajo, kot skrbeti za svoj žep in trehbit in pa o vsaki priliki zabavljati proti „farjem“. S tem se delajo ti reveži imejitne in mislijo, da komu imponirajo, a imponirajo le sebi in pa sebi enakim, ali pa morda še to ne. Kakšni

so liberalci, se pač sami najbolj poznajo. Prazni so, puhli so, da je joj, a tudi zlobni so, da je grdo. Ker pa zlasti zadnje čase ne gre liberalcem nič po godu, ker imajo povsod blamažo za blamažo, pa udarijo na duhovnike, da odvrnejo pozornost pri svojih bralcih od svoje gnilobe. Zanimivo je opazovati liberalce v boju za splošno in enako volilno pravico. Dokler so reveži mislili, da jih ves svet poslušal, so se smejali klicem po splošni in enaki volilni pravici in so govorili in pisali na vse kriphe proti njej. Ko pa so videli, da se nihče ne zmeni za njihovo kričanje, in da bo splošna in enaka volilna pravica kmalu gotova stvar, so obrnili svoje umazano bandero in se delajo, kakor da so tudi oni za-njo, v resnici bi pa bili liberalci najrajši, da bi bila vsa stvar pokopana, in da bi ostalo lepo vse pri starem. Kako krepko so porazili v ljubljanskem dežel-nem zboru kat. narodni poslanci slov. liberalce in z njimi zvezane nemške grofe — barone! Liberalci so bili zmešane ovce. Niso vedeli, kaj bi začeli. Post. Hribar je kričal, da so bili liberalci vedno za splošno in enako volilno pravico, liberalni general Tavčar je pa vpil, da liberalna stranka se ni nikdar izrekla za tako volilno pravico. Ubogi liberalci! In tako je prišlo, da so morali tudi liberalci glasovati za splošno in enako volilno pravico. Kislo jabolko, a vgrizniti so ga morali.

Kaj pa „Soča“? Jezi se reva, da bo prišlo do tega, namreč do splošne in enake volilne pravice. Liberalcem okoli „Soče“ so strašno imponirali kat.-narodni poslanci v kranjskem dež. zboru. In ko je „Soča“ videla, da so liberalci po tleh, je začela še ona pisati za splošno in enako volilno pravico. A vidi se, kako ji ne gre nič od srca. Zato pa stoka, da bi se mogel vpeljati tudi „kanzelparagraf“. „Veliki Slovan“ Hribar, ki je zvezan z Nemci, je tudi zahteval, naj se vpelje „kanzelparagraf“, t. j. tak paragraf, s katerim bi duhovnike podili s prižnic. A liberalci okoli „Soče“, ki tako pazno berejo „Slovenca“, bi pač morali vedeti, kako sta mu dr. Krek in dr. Susteršič krepko zamašila usta, da proti koncu ni prišel več noben „kanzelparagraf“ iz njih. Prav je imel Krek, ko je rekel, da liberalci lahko skujejo sto „kanzelparagrafov“, če hočejo, ker duhovniški stvari ne bodo škodovali, ampak — koristili. — Če pa hoče „Soča“ pisati za splošno in enako volilno pravico, ji svetujemo, naj prinese nekaj govorov kat.-narodnih poslancev v kranjskem deželnem zboru in pa natačna poročila o premnogih ljudskih shodih v Ljubljani in drugod, kjer so jih „liberalci“ toliko slišali od „klerikalcev“ in socialnih demokratov, da jim še sedaj zveni po ušesih. — Sicer pa vsa hvala „liberalcem“, da so se vsaj v tej stvari udali „klerikalcem“, ker drugače govorijo, da naj „rajši vse hudič vzame, če njih ne velja“. No, sedaj ni hotel hudič ničesar vzeti, pač pa so se morali liberalci udati. Zatorej: Živio splošna in enaka volilna pravica!

Smešno o. — „Soča“ piše z odprtimi črkami, najbrže zato, da se bolj vidi njihova neumnost, te-le besede: „Konstatovati pa moramo tudi, da bi tudi res ne bil črhnil nikdo niti besede o volilni reformi, če ne bi bil prišel predlog iz vrste naprednih naših poslancev. Zato gre vsa hvala g. poslancu Štreklju, da je sprožil predlog o volilni reformi v zbornici“. To mora vsak verovati, kdor je prespal zadnja leta, zlasti pa zadnje mesece z glavo v vreči in kdor ničesar drugega ne ve, razun tega, kar mu liberalci povedo. Torej „Soča“ že ve, za kake ljudi piše. — Vi pa neutrudni boritelji za volilno reformo, vi socialni demokrati in vi krščanski socialci in vsi vi „klerikalci“, ki si boste kmalu tudi priborili volilno reformo, zahvalite se vendar poslancu Štreklju, ker on je tisti, ki je prvi črhnil besedo o volilni reformi, ker če bi njega ne bilo, bi se vedno držali stari privilegiji, pri katerih so imeli tako mogočno zaslonbo — liberalci. Slava torej takemu možu, kakor je Štrekelj, ker njegova beseda, katero je črhnil pred nekaj dnevi v zbornici, je vzrok, da se bije tako mogočen boj zlasti za d n j e m e s e c e za splošno in enako volilno pravico. Res, tak mož zasluži, da se mu zažge v čast en cel — škopnik slame. — V torek je počivalo delo, in delavci vseh strok so dostojno a mogočno manifestirali za splošno in enako volilno pravico po celi Avstriji. Pardon! Se mi je zareklo. Ne, delavci niso manifestirali za spremembo volilnega reda, ampak — skazali so s tem le čast

poslancu Štreklju, ki zna tako mogočno črhati besede, da povzročijo že mesece poprej tako velikansko gibanje, predno jih on črhne.

Iz Barke v nakelski županiji nam pišejo, da se je tam ustanovilo dne 20. t. m. „Mlekarsko društvo“. V občini Barke pridelajo posestniki prav mnogo sena, in ljudje bavijo se tam prav pridno z živinorajo. Posestniki imajo do sedaj že nad 200 glav goveje živine. Ako se polovica omenjene goveje živine vporabi za uprego, polovica pa za mleko, potem bode imelo omenjeno društvo dan na dan do 400 litrov mleka na razpolago, in to mleko bode imelo gotovo na trgu prednost pred drugim, ker je znano, da imajo naše krave veliko bolje mleko od drugih, to pa zaradi izvrstnega sena, s katerim krmimo svojo živino. „Mlekarsko društvo“ ima svoj sedež v hiši župana g. Duja v Zavrhu. Pristopili so k njemu gospodarji iz Zavrha, iz Barke, iz Mislj in drugi. Čast in hvala vsem onim, ki so se na koji koli način potrudili, da je prišlo do ustanovitve tega prepotrebne in prekoristnega društva.

Novice.

Umrl je na Dunaju, dne 27. t. m. g. Ignacij Rebek, nadkontrolor pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu. Bil je naš domačinec. Hiša njegovih starišev je ona na „Goričici“, na cesti pod Kamnjami, na Vipavskem kateri se pravi še sedaj: „pri Rebku“. N. v. m. p.

Srednje šole je obiskal v Gorici; osmi latinski razred v Trstu, kjer je dostal zrelostni izpit. Na Dunaju se je vpisal v juridično fakulteto, katero je obiskoval nekaj časa. Radi pomanjkanja denarne podpore je pustil juridične študije in se podal k c. kr. pošti. Od leta 1888 je služboval pri poštno-hranilničnem uradu. Zapustil je udovo in pet otrok. Edini sin, najstarejši izmed otrok, je doktor prava na Dunaju.

Imenovanja. — Višji policijski svetovalec v Trstu Alojzij Lasciac, okrajni glavar dr. Anton Hohenegger v Trstu in okrajni glavar Ivan Sorli v Pazinu so imenovani za namestniške svetovalce v Trstu. Ministerijalni svetovalec v ministerstvu za poljedelstvo Viktor vitez Pozzi je imenovan okrajnim glavarjem, in okrajni komisar Rudolf baron Gorizzutti pa namestniškim tajnikom. Pisarniškega oficijala v Sezani g. Josipa Dettonija je imenovalo višje deželno sodišče v Trstu za zemljeknjiznega vodjo v Gorici.

Za „Slovensko slrotišče“: P. n. gg. Ivan Koruza, župnik v Klani 3 K, N. N. 2 K.

Bog vsem stotero poplačaj in obudi obilo dobrotnikov!

Za Alojzijevišče: Preč. g. Alf. Blažko 5 K, M. S. iz C. 2 K.

Bog povrni!

Manifestacija za splošno in enako volilno pravico v Gorici. — V Gorici se je izvršila manifestacija za splošno in enako volilno pravico v torek prav mirno. Predpoludne okolo 10. ure zbiralo se je delstvo na Telovadnem trgu, od koder je odkorakalo potem v sprevedu po mestnih ulicah, noseč rudeče zastave, popolnoma mirno in tiho. Spreved ni bil posebno mnogoštevilen, mogoče radi skrajno neugodnega vremena. Udeležilo se je spreveda posebno mnogo delavcev iz okolice. Bili so to skor. izključno Slovenci. Popoludne so zaprli vse prodajalnice in tudi kavarne so bile do 2. ure zaprte. Čez dan so se ljudje razšli po gostilnah. Na večer okolo 6. ure so se zopet zbrali na Telovadnem trgu, od koder so zopet odkorakali po mestu, pevajoč. Slovenci so prepevali slovenske narodne pesmi, kakor „Hej Slovani“ itd., Italijani so pa peli delavsko pesem. Na Telovadnem trgu so Slovenci prav ubrano zapeli par lepih slovenskih pesem. Okolo 7. ure pa so se vsi mirno razšli, le tu in tam oglašali so se posamezniki, ki so se ta dan preveč navžili božje kapljice.

Shod socijalcev. — V nedeljo predpoludne so imeli tukajšnji socijalci na dvorišču gostilne Marzini svoja dva shoda. Govoril je na njih v slov. jeziku tržaški Kopač. Kakor njegov ital. predgovornik, se je bavil tudi Kopač v prvi vrsti s splošno in enako volilno pravico. Med drugim se je Kopač bavil tudi s pisavo „Slov. Naroda“, o katerem je rekel, da je sedaj glasilo „Narodne tiskarne“, dočim je bil nekdanj glasilo slovenskega ljudstva. „Slov. Narod“, rekel je govor-

nik, odlikuje se dandanes najbolj z napadi na kaplane, očitajoč jim vsako malenkost, kar pa razsodno ljudi presneto malo briga in se jim taka pisava celo studi. Pisal naj bi ta list raje o drugih važnejših in resnejših zadevah. kakor n. pr. o slovenski šoli v Trstu, in koristil bi slovenski stvari gotovo več, nego s svojimi neslanimi napadi na kaplane.

Pred c. kr. Izpraševalno komisijo za občne ljudske in meščanske šole v Gorici so napravila izpit sposobnosti za ljudske šole s slovenskim in nemškim učnim jezikom gospodične Silva Binter, Olga Cvahle, Fani Jandl, Vekoslava Gorjak, Marija Kenda, Marija Kocuvan, Alma Kovačič (za slov. šole z odliko), Ana Lapornik (oboje z odliko), Ljudmila Lavrenčič, Ljuboslava Orehek, Berta Pavliček, Ana Prinčič, Helena Samotorčan, S. Luitgarda Schwaiger, Marija Starč, S. Berchmana Tomc, Ana de Toni, Franja Trtnik (oboje z odliko), Amalija Vardjan, Avrelija Vrezec, S. Bazilija Žigart, Bogdana Žizek in gospod Ivan Riglar; za ljudske šole s slovenskim učnim jezikom gospodične Marija Bučar, Marica Perin (nemščina kot predmet), Josipina Skert, Katarina Šušelj (nemšč. kot predmet), Julija Sušteršič (nemšč. kot predmet), Ana Švagelj (ital. kot predmet), Lucija Trampuž (nemšč. kot predmet), Antonija Vižin in Fani Živec (z odliko, nemšč. kot predmet); z nemškim učnim jezikom gospodična Adela Schwarzer. Jedna kandidatinja je bila veprobirana.

Društvo sv. Cecilije za goriško nadškofijo. — Zborovanje se je vršilo 23. nov. po določenem programu, a izvršilo se je deloma. Prvi del vsprejeda, slovesna sv. maša, petje, je bil popoln; vsi so bili izredno zadovoljni in so se o petju pohvalno izrazili; vseh je bil krasen! Drugi del — zborovanje — je pa bil nepopoln, ker se niso izpeljale vse točke. Sporočim torej na kratko, kar se je obravnavalo in določilo.

Pri zborovanju pozdravi msgr. dr. Sedej navzoče s prisrčnimi besedami, se zahvali za lepo in ginljivo petje; glede odbora, izvoljenega za izpeljavo določil v „Motu proprio“, pravi, da je bilo njegovo prizadevanje brezvspešno; a društveni odbor se je trudil, da zadosti svoji nalogi, kar mej drugim kažejo muzikalije, katere je društvo podalo svojim udom.

Tajnikovo poročilo omenja dveh odborovih sej, v katerih se je obravnavalo o glasbenih publikacijah, občnem zboru, in tudi, kako se pričuti tradicionalnemu koralu. Za publikacije — predigre, lavret. lit., odgovori pri slovesni sv. maši — sta se veliko trudila G. D. Fajgelj in preč. g. Kokošar. — V zadnjem času petje v goriških cerkvah vrio dobro napreduje.

G. msgr. Sedej predlaga, naj se pošlje pozdrav obč. zboru cecilij. društva v Ljubljani, kar se zgodi takoj.

G. župnik Kokošar priporoča, naj društvo izda koralne Intr., kom. za največje praznike, kar se pa odloži z ozirom na to, ker namerava č. g. Kirmovec prirediti podobno izdajo; na ta način se prihrani nepotrebno delo.

G. Kokošar omenja, da pripravlja g. Fajgelj lepe fagirane, tematično izdelane medigre, ki pridejo v kratkem, a g. dr. Sedej pripomni, da bi bolje kazalo, prej izdati primerne, lahke, kratke kadence.

G. Kosec stavi predlog, naj se naroči že izišla izdaja trad. korala „Kyrjale“, in se petje vravnata tako, da bo moglo ljudstvo v petju sodelovati tudi pri slovesnih mašah. Lepa misel, težko izvedljiva in to tem bolj, ker še ne vemo natanko, kako prepevati trad. koral; zato se sklene na predlog msgr. Sedej-a in g. župnika Kokošarja, naj se prirediti koralni kurz, pokliče kak zvedenec v tem petju, ki bi pokazal, kako naj se izvaja trad. koral, da se pritegnejo temu tudi drugi predmeti cerkv. glasbe, da bi bila tedaj t. prireditel nekak podučevalni tečaj, ki se ima vršiti v primernem času, najbolje pred pustom, ko razni gospodje niso toliko z drugim delom zadržani. — Odbor se pooblasti, da v tem oziru potrebno in primerno ukrene in podrobno ob času naznani. Po končanem kurzu se vrši pravi občni zbor z volitvijo novega odbora, kar sedaj ni bilo mogoče. Na to je bilo zborovanje zaključeno.

Na veselo svidenje tedaj pri kor. kurzu in obč. zboru! P. A. V.

Raba Thomasove žlindre pri sadnem drevju in vinaki trti. — Kadar se zasajajo sadovnjaki in vino-

gradi, je treba skrbeti, da se v zemljo spravi zaloga fosforove kisline, ki izda za desetletja. Zato se priporoča, da se zemlji da vsaj 1000 do 2000 kg Thomasove žlindre na hektar, kadar se sadi dreve ali se prekopa vinograd. Na ta način dobi zemlja fosforove kisline, da dolgo vrsto let lahko rodi obilno sadja. — Stari nasadi se najbolje tako gnoje, da se vsaki dve leti okrog drevesa potrosi 50 g Thomasove žlindre na štiri-jaški meter ter se potem globoko pokoplje, ali da se nad trtami napravijo globoke luknje ter se vanje dene gnojilo. Če se polovici navadne množine hlevskega gnoja doda Thomasova žlindra, to posebno pomnoži pridelka. V tem slučaju se priporoča na hektar vzeti 900 kg Thomasove žlindre ter gojenje na tri leta ponavljati.

Thomasova žlindra se naroči pri „Goriški zvezi“ v Gorici, ulica Vetturini št. 9 ali pa pri posojilnicah, ki so vložnjene pri zvezi.

Izpred porotnega sodišča. — V ponedeljek se je vršila pred tuk. porotnim sodiščem kazenska obravnava proti 35-letni Magdalenī Mavrenčič, ženi čevljarja Franceta Mavrenčiča. Mavrenčič, ki je doma iz Biljane in ki je stanovala na Placuti š. 6 v hiši hišnega posestnika Tosa, je bila obtožena, da je dne 28. junija t. l. na treh mestih svojega stanovanja zanelila požar z namenom, da bi se okoristila, ker je bilo njeno pohištvo, katero je zavarovala pri „Vzajemno zavarovalni banki v Ljubljani“ za 2600 kron, veliko manj vredno, nego je znašala zavarovalna svota. Mavrenčič je istega dne popoldne, ko je nastal požar, šla s svojimi otroci na Sv. Goro in tam so jo tudi orožniki prijeli ter našli pri nji zavarovalno polico in pa slike njenih otrok. Državno pravdnštvo jo je tožilo vsled tega zaradi požiga. Mavrenčič je pa kolikor med sodno preskavo, tako tudi na razpravi v ponedeljek odločno tajila, da bi bila ona provročila požar, čeravno so pričē dokazovale, da je začelo omenjenega popoldne na treh mestih njenega stanovanja hkratu goreti. Razpravi je predsedoval sodni svetnik Gabrijelčič. Obtožbo je zastopal drž. pravd. namestnik Jaglič. Zagovornik pa je bil odvetniški kandidat dr. Levpušček. Po dokončani razpravi so se podali porotniki v svojo posvetovalno sobo in po daljšem presledku je prišel v sodno dvorano njih predsednik, župan Gruntar ter je naznanil sodnemu dvoru, da se je 7 porotnikov izreklo za to, da je Mavrenčič kriva požara, 3 da so na tozadevno vprašanje odgovorili z: ne, a 2 porotnika, da nista glasovala ne z: ne kakor tudi ne z: da. Predsednik sodnega dvora, sodni svetnik Gabrijelčič je pa opozoril predsednika porotnikov, da ni tako postopanje pravilno in da se morajo vsi porotniki izreči ter ali zanikati, ali pa potrditi stavljeno jim vprašanje. S tem pojasnilom se je podal predsednik porotnikov zopet v posvetovalno sobo in ko se je čez nekaj časa povrnil v sodno dvorano, naznanil je predsedniku dvornega sveta, da se je izreklo 7 porotnikov za krivdo, 5 porotnikov pa proti krivdi Magdalene Mavrenčič na požigu. Vsled takega pravoreka je bila Mavrenčič oproščena.

V torek je sedel na zatožni klopi pred porotniki 26 letni zakonski trgovski pomočnik Artur Derossi iz Gorice. Tožen je bil, da je vkradel iz zapuščine dne 13. septembra t. l. umrle Magdalene Martinelli hranilno knjižico tuk. Monta, na katero je bilo vloženih 6000 kron in da je ta denar pri Montu tudi potegnil. Ker se je denar našel na njegovem stanovanju, ni mogel Derossi tajiti tatvine. Obsojen je bil na petmesečno ječo.

Včeraj se je začela kazenska obravnava proti 41-letnemu Ivanu Gabrovicu iz Zgonika, a stanujočemu v St. Andrežu; 37-letnemu Antonu Gorjanu z Vogarskega; 39-letnemu Josipu Martelancu iz Bukovice; 20-letnemu Petru Brajdi iz St. Petra in 51-letnemu Francetu Masku iz Bilj. Toženi so radi gojluže. Obravnava se danes nadaljuje.

Vabilo na javni društveni shod, katerega sklicuje „Kat. del. društvo“ v Mirnu za nedeljo, dne 3. decembra ob 3. uri in 3/4 pop. pri g. l. Badihnu v Mirnu. Ta škod se sklicuje po sklepu pododbora „Kršč. soc. zveze“ za dekanijo St. Peter. Govorilo se bode o potrebi izobraževalnih in strokovnih društev ter o medsebojni organizaciji istih. Zato so povabljeni na ta shod vsi zastopniki bližnjih naših društev, pošljejo naj pa tudi župnije, kjer še ni društev svoje

zastopnike. Naznanjena sta dosedaj kot govornika g. dr. Dermastija in Mihael Mošker iz Ljubljane. Na svidenje!

Odbor.

Knjige družbe sv. Mohorja za leto 1905 za mesto Gorica so včeraj došle, in se dobivajo pri cerkovniku stolne cerke. Vsi častiti društveniki so uljudno naprošeni, da ob tej priliki, ko dobijo knjige, plačajo udnino za prih. leto, da s tem prihranijo poverjeniku dosti trada.

Za pogorelce na Srpenici so darovali preč. g. Lovro Juvančič, župnik v Dornbergu, 10 K, g. Anton Pahor, vikar v Sovodnjah 40 K, g. K. Čigon 4 K, Gražec 30 K 16 vin.

Trebše, župan.

Ubojstvo. — V nedeljo zvečer med 7. in 8. uro je zabodel 26-letni Josip Gorjan z Grčine 26-letnemu Valentinu Padovanu, stanujočemu pod Kapelo v Gorici nož v vrat s tako močjo, da je Padovan kmalu potem izdihnil svojo dušo. Zgodilo se je to na križpotju blizu goriškega pokopališča, kjer se ločijo poti ijedna pod Kostanjevico, druga proti mestu in tretja proti Kronbergu. Josip Gorjan kakor tudi ubiti Padovan in drugi bili so poprej v Komelovi krčmi na Grčini, kjer je Gorjanov brat godel na harmoniko in so drugi plesali. Ko se je Padovan podal s svojimi znanci proti mestu, sta šla za njim Gorjan in neki železniški delavec Kocbek, doma s Štajerskega, ki stanuje pri Gorjanih na Grčini in ko sta dohitela Padovana na zgoraj omenjem mestu, napadel je Gorjan Padovana in ga ubil.

Trideset njiv z izvrstno ilovico za opeko je na prodaj v St. Petru pri Gorici. — Da je iz te ilovice napravljena in žgana opeka v resnici izborna, se lahko vsakdo prepriča; na razpolago mu je vsaki čas. Cena zemljišča po dogovoru. Lega morebitne opekarne je krasna, ob okrajni cesti, blizu mesta in železnične postaje. — „Hranilnica in posojilnica“ v St. Petru.

Najdeno truplo. — V ponedeljek predpoludne okolo 10. ure je zagledal neki Gašpar Spacapan, ki je šel po tovarniškem mostu v Stračicah v Podgoro na podgorski strani truplo neke ženske v Soči, koje obleka se je zapletla med grmičevje. Naznanil je to dotični oblasti, ki je poskrbela, da se je truplo potegnilo iz vode. Kmalu so se prepričali, da je bilo to truplo ono nesrečne gospodične Pavle DeFranceschi, ki je predminuli ponedeljek, kakor smo poročali, skočila v Sočo.

Predavanje ruske revolucije v Gorici. — Jutri bo predavala v tuk. gledišču ruska revolucionarka Angela Balabanov o ruskih razmerah. Govorila bo seveda tako, da bode to ngajalo poslušalcem, posebno našim Italijanom.

Dopolnilna državnozborna volitev v Trstu. — Na mesto odstopivšega drž. poslanca Scaramanga je bil v Trstu izvoljen državnim poslancem tamonjni magistratni asesor Pittacco.

Potovalna knjižnica za slovensko-nemško mejo. — Pododbor Slov. E. s. z. za Štajersko je sklenil v zadnji seji, da osnuje za slovensko-nemško mejo uzorno in obsežno potovalno knjižnico. Snovanje je drage volje prevzel g. Jože Kranjc, kaplan pri Sv. Petru pri Mariboru, p. Maribor. Rodoljubi, ki se zanimajo za tužne razmere ob meji, naj svoje doneske v knjigah in denarjih blagovolijo poslati na omenjeni naslov. V vsaki župniji ob meji se nahajajo ljudje, ki bodo vodstvo knjižnice iz rodoljubja prevzeli, in na slovenski javnosti je, da samo pomaga knjižnico ustanoviti.

Močan vrelec pitne vode so te dni našli v Pulju, kjer je doslej vedno primanjkovalo dobre vode. Vrelec se nahaja v Valdragoni blizu Palja poleg hiše Kočičeve, vzdigaje se 893 m nad morskogladino. Napravili so že več sesalnic na par, ki dvigajo vodo, ne da bi se gladina vrelova znižala.

Prilepki na sprednjih straneh dopisnic. — Po pisemskem poštnem tarifu v tuzemskem prometu dovoljene beležke in slike na prvi strani dopisnic more se od sedaj naprej nadomeščati s prilepkami. Dopisnice, katerih sprednja stran nosi znamke za dobrodelne namene, narodne koleke itd., ne da bi trpela vsled tega razločnost nastava, poštnega pečata in poštnih zaznamkov, se v prihodnje ne bodo več v tuzemskem prometu takso-

vale na škodo prejemnikov kakor ne-frankovana pisma.

Ukradeni koleki in poštne znamke. — V nedeljo zjutraj med 9. in 10. uro je bilo ukradenih v Trstu tobakarnarju Štefanu Bubničju za 1700 kron kolekov in poštnih znamk.

Krajevni napisl. — Občinski odbor na Trebelnem je soglasno sklenil napraviti samoslovenske krajevne napise. C. kr. okrajni glavar v Krškem je ustavil dotični sklep in zahteval, da morajo biti napisi dvojezični. Na Kočevskem pa ne vidijo samo nemških napisov. Občinski odbor je seveda sklenil, za se napravi pritožba zoper dvojno mero.

Listneca uredništva. — G. dop. iz Mirna: Za danes prekasno.

Loterijske številke.

24. novembra.

T st	3	43	46	63	71
Line	36	21	15	22	29

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Ceylon	K 294—	do	300—
„ Portorico	„ 260—	„	280—
„ Santos	„ 210—	„	230—
Slakdor	„ 76—	„	80—
Otrobi debele	„ 12—	„	14—
„ drobne	„ 12—	„	13—
Petrolij v sodu	„ 42—	„	43—
„ zuboju	„ 13—	„	13 50
Moka ogerska:			
št. 0 K 29 80 št. 1 K 28 60 št. 2 K 27 40.			
„ 3 „ 26 20 „ 4 „ 25 40 „ 5 „ 23 80			
št. 6 K 22 40.			

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici odlikovan z častno diplomo najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898. n v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetlino izvršuje naročila vsakovrstnega pečiva tudi najfinejšega, za nove maše in godove kolače za birmo in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najljudneje.

I. Primožič
slovenski optikar, Gorica
ulica Vetturini 3,
priporoča preč. duhovščini in slav. občinstvu v mestu in na deželi svojo veliko zalogo
optičnih izdelkov
in sicer vsake vrste očal, barometre, toplomerje, zdravniško ške plomerje, daljnogleda vage za vino, zganje itd.
Sprejema uaročila in poprave in pošilja na dom.

Saunig & Dekleva

ulica Municipio št. 1.
Gorica.

Velika tovarniška zaloga šivalnih strojev kakor za šivilje, krojače, čevljarje, in tudi za umetno vezanje (rekaniranje). V zalogi se tudi nahajajo angleška *deokolesa* „*Helical Premier*“ in *slamorezni stroji, samokresi* in razne *puške*, lastna meh. popravilnica. Glavno zastopstvo za Primorsko: Centrifug „Westfalla“.

Št. 3228/7

Naznanilo

Vsled podiranja enega dela poslojja „Zastavljavnice“, se bode razprodajalo razno staro stavbinsko gradivo.

Pismene ponudbe za odkup, sprejema podpisano ravnateljstvo. Ravnateljstvo „Zastavljavnice“ in žujo združene hranilnice.

Najzanesljiveje izvrševanje

pleskarstva

(slikarstva)

kakor izvrševanje napisov, slikanje sob in sploh vseh v to stroko spadajočih del izvršuje

Jos. Makovec

v Gorici, ulica Morelli št. 9
Specialist v imitaciji na lesovju.

Delavnica cerkvenih posod in cerkvenega orodja

Fr. Leban,

Gorica,

Magistratna ulica šte. 8.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravila in prenavlja stare reči.

Blago se razpošilja franco.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gospodska ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mlijšveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Zaidersič & Valenčič. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Lekarna

Cristofolotti v Gorici

Prave in edne žel. kapljice z znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varšvena znamka)

Zdravilna moč teh kapljice je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da sgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtevost). Te kapljice tudi storé, da človek raje jé.

Cena steklenici 60 vin.

And. Fajt,

pek. izvedence Gorica
tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, kakor na nove maše in godove, kolače na birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po smerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Teod. Slabanja

zlatar, ulica Morelli št. 13.

Preč. duhovščini in slav. občinstvu se daje na znanje, da se prodajajo cerkv. posode po znižanih cenah. Izdeluje se vsakovrstne predmete iz srebra, alupke in medi po najnovejih vzorcih. Popravljajo se uže obrabljene cerkv. priprave, posrebrni in pozlačeni se z ognjem. Sprejemajo se tudi vsakovrstna dela v cizeliranju, v izrezljanju posamnih črk in monogramov itd. Ilustrovan cenik na zahtevo brezplačno. Zaboji pošiljnine prosti.

Jak. Suligoj

upar c. kr. drž. železnice
Gospodska ulica št. 25

Priporoča svojo zalogo raznovrstnih žepnih in stenskih nihalnih ur na zvon z donečim glasom za gostilne, kavarne, dvorane itd. po jako nizkih cenah. Vsako popravo izvrši hitro, dobro in po ceni. Za vsako uro 1-letna garancija. Cenike razpošilja brezplačno. Nadalje priporoča šivalne stroje najboljše vrste po tvorniških cenah, a ne kakor posredovalci.

Učenca

sprejme poštna družina na stanovanje in hrano. Več se poizve pri našem upravnistvu.

Priden in pošten mladenič

lepega zdržanja z dobrimi spričevni išče službe kot sluga pri kaki trgovini ali v kakem zavodu. — Več pove upravnistvo „Primorskega Lista“.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svincene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove amerikske blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga, Gorica, ul. Vetturini 9

Posojuje svojim članom od 1. nov. t. l. na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100K glavnice 2K na memec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila t. l.:

na menico po 5 1/2%, na vknjižbo po 5%

z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Odlikovana svečarna na paro v GORICI

v ulici sv. Antona št. 7.

Priporoča preč. duhovščini, cerkvenim oskrbnistvom, p. n. slavnemu občinstvu sveče iz pristnega čebelnega voska kg. à 4.90. Za pristnost jamčim z K 2000. Sveče za pogrebe, za božična drevesa, zavitke iz voska, med najfinejše vrste po jako nizki ceni.

Vik. Toffoli

Velka zaloga oljkega olja iz najugodnejših krajev.

v Gorici v Teatro 20

Jedilno kr. 32	Corfu kr. 56
„ fine 36	Bari „ 60
„ fineje 40	Lucca „ 70
„ bolje 44	Nizza „ 80
dalmatinsko 48	Najfineje gl. 1
istrijsko 56	

v Gorici v Seminario 10

Priporočam č. duhovščini in cerkvenim oskrbnistvom.